

REGÉLŐ, PESTI DIVATLAP.

— Második év' második fele. —

Kiadja és szerkeszti Garay János.

Vasárnap,

13. SZ.

aug. 13. 1843.

Megjelenik minden héten kétszer egy divat képpel. Előfizetheti minden k. postahivatalnál. Külföldre csak a bécsik. főpostánál. Kolozsvárott t. Méhes urnál. — Ára félévre, helyben 5 ft. postán 6 ft. pengőpénz. Kiadó hivatal, Uri-utca, Trattner-Károlyi ház' második udvara' második emeletében.

H Ö L G Y T E R E M.

A' NŐNEM' JELLEMZETE.

Általában a' nők' érzékei tökéletesebbek. Láttethetőségök élesebb, mi a' nemek' különböző, a' szemet többé vagy kevesebb érdeklő foglalatosságából nem magyarázható, mert a' legtöbb női munka szintolly kiméletlen a' szemre nézve, sőt mi több, a' férfi szeméit a' szabadban többet legelteti 's erősíti. Az asszonyi fül finomabb, így p. o. a' kihallgatásra inkább való; a' nők' tapintata gyöngédebb, finom munkára alkalmasabb. Szaglások érzékenyebb, p. o. a' dohány iránt; izlésök kényesebb, így p. o. eliszonyodnak a' férfiak' némelly kedvencz ételén. Ellenben a' benső érzet vagyis az öntudat

kifejlettebb a' férfinban. Tesznek ugyan a' nők is finom lélektani észrevételeket, de nem magokon benső érzetök, hanem másokon, külérzékeik által. Önismeret! nehéz feladat ez férfinak, kétszeresen nehéz asszonynak.

Az asszonyok' felfogása, menyiben szorgalom és ipar különbséget nem tesz, ügyesebb, gyorsabb, finomabb 's emlékezetök hívebb. — Milly könnyen tartják ők emlékezetökben az arczokat, az életnek történetcskéit és vonásait, apró anekdotáit, a' társaság' egyediségeit! Hol az atya, hogy csak egyes vonásokat említsek, ki azon ezer és ezer gyermekévi történeteket megtartaná, mellyeket ne-

künk anyáink kora ifjuságokból mindig új örömmel regélnék? Melly férfi szem vizsgálná át egy nagy társaságnak minden pipereit olly kevés percz alatt, mint egy nő, még pedig olly pontosan, hogy csak egy csipkét, egy éket sem hagy el, mire évek után a legapróbb részletekig ne emlékeznek?

Nincs ugyan meg a nők phantasiájában a czélszerű productiv erő, nevezetesen a tudomány's művészet' gyakorlatában; de más kérdés az, valljon a nő képzeletből nem gazdagabb, nem bűjább képjáték buzog-e? Legalább a női szemet több fátyol lepeli, majd mosolygó fény, majd borús felhő, míg a férfi szem a valóságot igazán's mezitlenül látja. A' félelem és reménynek mellyik nem, enged könnyebben? Mellyik merül el annyira lágy, 's reményteljes szívet körünyelgő csendes álmaiba, pótlást találván bennök a' kegyetlen valóságtól reá szánt, különböző önmegtadásokért? Mellyik közlékenyebb, beszédesebb a' társaságban? — A' férfi' phantasiájából lassabban's nehezebben fejlődnek ki a' képek's gondolatok. P. o. hogy csak egy példát hozzak, melly férfi' phantasiája olly termékeny's élénk, hogy azon szóárt ömlesztethné ki, melly egy felbőszült nő' szájából foly.

Az asszonyi éles észűség finomabb, elméje biztosabb. Ellenben a' férfi ítélet's okosságra névettün ki, de a' nő ismét több fortélylyal's ravaszsággal bír. Az asszony hason körülmények közt ügyesebb és képzetlebb a' férfinál, ez ellenben mélyebben lát's jobban fontol.

A' férfi szellem gondol és teremt, a' női ért és felfog; a' férfi

uralkodik és győz, a' női átolvad é győzetik; az önállóságra és becsületre törekszik, ez szeretetelni's tet-szeni vágy. Az emberi szellem' két külön sarkai közöl, a' férfiaság a' teremő, hajthatatlan akaratot, a' nőiség ellenben a' fogékony, fejlődő öntudatot képviseli.

A' nő' meggyőződése mélyebben gyökerezik, bensőbb és osztatlanabb mint a' férfié. Az asszonynak minden vagy igaz vagy hamis, a' tettek, nézetek vagy tanok' részletes igazságát vagy alaptalanságát csak a' férfi különbözteti meg; mi onnan ered, mivel a' férfinak meggyőződése inkább van, mellyel szabadon bánik, míg az asszony önmaga a' meggyőződés. Az asszony képzeletében él; meggyőződése képzeletével egy. Innen van, hogy okok reá nem hatnak; meggyőződését csak kedélyhangulata változtatja; ő csak hisz's vélekedik; a' hit t. i. minden női meggyőződésnek alapja. Kétségből közvetlenül hitelenségbe megy át, vagy ismét hitére vissza tér, a' kétség' ingatag közepén nem bír maradni. Az ismerés' ösztönéből nőben kíváncsiság, férfiban tudásvágy fejlődik.

A' nő' hivatása: szépnak lenni, szellem's testre, gondolat, érzemény és vi-seletben. A' szép' törvénye képezi az asszonyi testalkatot; ez tartása's mozgásaira kellemet és ingert ömleszt; szavába édes jóhangzást lehel; viseletének szivesség és kedvességet ad; társalgásába illedelmet hoz, 's erkölcsének tisztaságot kölcsönöz. A' nő legfinomabb érzéssel's a' legbiztosabb tapintattal találja föl a' szépet magán ki-

vül, szóval, izlése közvetlen 's természetes, bárha a' férfi a' szépről alaposabban ítél 's okoskodik.

(Vége köv.)

KÖLTEMÉNYEK.

Kelet' Népéhez.

Üdv neked, hős népe Hunniának,
 Üdv neked, szép ifju nemzedék!
 Dús vidékit szived' szent honának
 Fedje áldás, fedje égi bék!
 A' hit- és jog-egység' szellemével
 Rendületlen nagygyá nőjj 's virulj fel!
 Nőjj, 's virulj az átoksúly' daczára,
 Melly körödted százak óta dül,
 'S melly miatt rég, rózsás hajnalára
 Fénykorodnak felleg alkonyúl.
 Ámde oszlik ez, ha úgy akarja
 Isten, és e' nemzet' férfikarja.

Nép! üdülj fel hosszú álmaidból,

Tettre int e' kornak istene,
 Melly kiküzdí vérző bánatidból

Szived' üdvét mint varázszené,
 'S a' dicsőség' elborult sugára
 Földerül még rád is valahára!

'S vissza többé nem is fog borúlni,
 'S ne boruljon többé, ne soha!

Meg kellett már e' népnek tanulni,
 Mért iránta sorsa mostoha:

Hogy ne vijjon többé önmagával,
 Hogy ne játszék eske' hitszavával.

A' dicsőség' dalhangú szavára

Fölriad majd ekkor álmiból,
 'S égi fényt ölt e' hon' szebb határa,

Hogyha népe' keble tettre gyúl;
 És ha hit 's jog egygyé olvadának,

Elhal átka a' nagy népapának.

Tettre hát, ó honfi! érzkebellel,

Ész, szív, egység mindent megtehet,

E' háromság büszke győzelemmel

Meghozandja vágyott üdvödet;

Küzdj! 's ne kíméld fogytig drága véred',

A' magas czélt egykor így eléred.

'S felvirágozik a' magyar' hazája,

Fel, miként a' bérczi pálmaszál,

Rendületlenül ha ront reája,

Ellenség vagy eltíró halál;

'S más uj ég nyíl e' nép' bús egére,

Melly elannyi gyászos harcztot ére.

És ha elhunyt e' kor' nemzedéke

'S megsiratva ősi földbe száll:

Honszerelmeért lesz érdemeke,

Hogy szent üdvleldénkben sirt talál,

'S ott, míg ébred ujlet' hajnalára.

Békmalaszt leng hamvadó porára.

Bangó Péter.

ARSZLAN ÉS TIGRIS.

(Vége.)

Azon naptól fogva, mellyen Emiliának a' férjéveli sítakocsizás olly rosszszül sikerült, kedve végkép elment annak ismétlésétől. Annál nagyobb mulatságát lelé azonban a' lovaglásban, melly most egészen mindennapos időtöltésévé vált, 's nagyon zord és zivatáros alkonyatnak kellett lenni, mellyen őt a' kies erdő felé a' falu' közelében kilovagolni nem látjuk, egyedül Balthazar, a' hű lovász' kíséretében. Helyeni csodálkozott eleinte, miként kedvelheté meg neje annyira a' falusi életet, holott azelőtt undort mutatott iránta; azonban csakhamar megnyugvók rajta, 's örült, hogy neje — mint ő gondolkozott — egészen szelid bánásmódra simult iránta, szerelmével